

237 φιλονικίη πᾶσα ἀνόητος· τὸ γὰρ κατὰ τοῦ δυσμενέος βλαβε-
ρὸν θεωρεῖσθαι τὸ ἴδιον συμφέρον οὐ βλέπει.

θεωρία. Θεωρία/ἐμφάνιση, aspect/appearance, Δημόκριτος
195 εἶδωλα ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ διαπρεπέα πρὸς θεωρίην, ἀλλὰ
καρδίας κενεά.

θηλυ (τύπ. θηλύτερον, ἀντίθ. ἄρσεν). Τὸ θῆλυ, female, Παρ-
μενίδης 12.5-6 πέμπουσ' ἄρσενι θῆλυ μιγῆν τότ' ἐναντίον αὐ-
τις ἄρσεν θηλυτέρῳ Πυθαγόρειοι 5 (DK I 452,41) ἄρσεν
καὶ θῆλυ.

θήρ. Ζῷο/θηρίο, animal/wild beast, Ἐμπεδοκλῆς 9,2 κατὰ
θηρῶν ἀγροτέρων γένος 20.7 θηρσί τ' ὀρειλεχέεσσιν 23.7
θηρῶν τ' οἰωνούς τε 26.4 ἄλλων ἔθνεα θηρῶν 127.1 ἐν
θήρεσσιν λέοντες ὀρειλεχέες χαμαιεῦναι 130.2 θηρές τ' οἰ-
ωνοί τε.

θήρειος. Τοῦ θηρίου/τοῦ ἄγριου ζώου, of beast/of wild ani-
mal, Ἐμπεδοκλῆς 101 κέρματα θηρείων μελέων.

θησαύρισμα. Θησαύρισμα/πλῆθος, store (or treasure)/plenty
of, Δημόκριτος 149 ποικίλον τι καὶ πολυπαθὲς κακῶν ταμιεῖον ...
καὶ θησαύρισμα.

θνήσκειν. Βλ. ἀποθνήσκειν.

θνητός (συνών. ἐφημέριος, ἀντίθ. ἄμβροτος, ἀθάνατος, αἰ-
διος) 1. Θνητός, mortal, Ἡράκλειτος 62 ἀθάνατοι θνητοὶ
Ἐμπεδοκλῆς 17.26 οὐ τις μετὰ τοῖσιν ἐλίσσομένην (sc. Ἀφροδί-
την) δεδάηκε θνητὸς ἀνὴρ 112.4 ἐγὼ δ' ὑμῖν θεὸς ἄμβρο-
τος, οὐκέτι θνητὸς 113.2 εἰ θνητῶν περίειμι πολυφθερέων
ἀνθρώπων. || Δημόκριτος 297 ἔνιοι θνητῆς φύσεως διάλυσιν
οὐκ εἰδότες ἄνθρωποι 2 (συνών. ἄνθρωποι, βροτοί, ἀντίθ. θεός,
ἀθάνατος). Οἱ ἄνθρωποι, mortal men, Ξενοφάνης 18 οὗτοι ἀπ'
ἀρχῆς πάντα θεοὶ θνητοῖσ' ὑπέδειξαν, ἀλλὰ χρόνῳ ζητοῦντες
ἐφευρίσκουσιν ἄμεινον 23 εἷς θεός, ἔν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέ-
γιστος, οὐ τι δέμας θνητοῖσ' ὁμοίος οὐδὲ νόημα 36 ὅππόσα
δὴ θνητοῖσιν πεφίγησιν εἰσορᾶσθαι Ἡράκλειτος 29 αἰεεῦν-